

- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tällaisen laitoksen toiminnanharjoittajalla oikeus saada maksutta päästöoikeuksia sovellettaessa välittömästi direktiivin 2003/87/EY ja komission päätöksen 2011/278/EU⁽²⁾ säännöksiä, jos maksutta tapahtuva päästöoikeuksien jako kansallisen oikeuden nojalla ei tule kysymykseen ainoastaan sen vuoksi, että kyseinen jäsenvaltio ei ole sisällyttänyt polymeerejä tuottavia laitoksia direktiivin 2003/87/EY kansallisen täytäntöönpanolain soveltamisalaan ja että nämä laitokset eivät ainoastaan tämän vuoksi osallistu päästökauppaan?

⁽¹⁾ Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY (EUVL 2003, L 275, s. 32).

⁽²⁾ Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annettu komission päätös 2011/278/EU (EUVL 2011, L 130, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 23.11.2016 – Enzo Buccioni v. Banca d'Italia

(Asia C-594/16)

(2017/C 063/19)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Enzo Buccioni

Vastapuoli: Banca d'Italia

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko avoimuusperiaate, joka ilmaistaan selkeästi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen konsolidoidun toisinnon 15 artiklassa yleisenä, pakottavana tavoitteena, mikäli se ymmärretään niin, että kyseistä periaatetta voidaan säännellä kyseisen artiklan 3 kohdassa mainituilla asetuksilla tai vastaavilla, joiden sisältö saattaa ilmentää erittäin laaja harkintavaltaa ja tältä sisällöltä voi puuttua oikeusperusta, joka muodostuu unionin oikeuden ylemmänasteisesta lähteestä, jossa ennalta vahvistetaan vähimmäisperusteet, joihin ei ole mitään poikkeusta, esteenä alan vastaavan luottolaitosten valvontaa koskevan unionin lainsäädännön jopa siinä määrin suppealla samanlaiselle tulkinnalle, että itse avoimuusperiaate menettää merkityksensä sellaisessakin tapauksessa, jossa tutustumista koskeva intressi perustuu hakijan olennaisiin etuihin, jotka ovat selvästi samansuuntaiset kuin ne, joiden vuoksi alan rajoituksiin on tehty myönteisiä poikkeuksia?
- 2) Onko edellisen johdosta luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013⁽¹⁾ 22 artiklan 2 kohtaa ja 27 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, etteivät ne ole poikkeuksellisia tapauksia, jossa voidaan poiketa siitä, ettei asiakirjoihin voida tutusta, vaan että niitä on pikemminkin pidettävä säännöksinä, joita on tulkittava Euroopan unionista tehdyn sopimuksen konsolidoidun toisinnon 15 artiklan laajempien tavoitteiden perusteella ja ne siten perustuvat unionin oikeuden yleiseen periaatteeseen, jonka mukaan silloin, kun luottolaitostoiminnan vaatimukset ja taakanjakoon osallistumaan joutuneen tallettajan perustavanlaatuiset edut tasapainotetaan järkevästi ja oikeasuhteisesti, tutustumisoikeutta ei voida rajoittaa organisatoriselta luonteeltaan ja toimivallaltaan Euroopan keskuspankkia vastaavan valvontaviranomaisen olosuhteiden perusteella?

- 3) Onko näin ollen katsottava, ottaen huomioon oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta annetun 26.6.2013 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁽²⁾ (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) 53 artikla ja kansallisen lainsäädännön kyseisen säännöksen kanssa yhteensopivat säännökset, ettei kyseinen säännös ole sovitettavissa yhteen 1 kohdassa mainittujen muiden Euroopan unionin oikeuden säännösten ja periaatteiden kokonaisuuden kanssa siten, että tutustumisoikeus voidaan myöntää hakemuksesta sen jälkeen, kun pankkilaitoksen toiminnan hallinnollinen lopettamismenettely on aloitettu, myös siinä tapauksessa, ettei tutustumispyyntöä esitetä yksinomaan pankkilaitoksen toiminnan hallinnollisessa lopettamismenettelyssä vaarantuneiden taloudellisten etujen turvaamiseksi tosiasiallisesti vireille pannun siviili- tai kauppaoikeudellisen menettelyn puitteissa vaan myös siinä tapauksessa, että tällainen pyyntö esitetään oikeusviranomaiselle, jolle valtio on antanut tehtäväksi turvata tutustumisoikeutta ja avoimuutta nimenomaan puolustautumis- ja kanneoikeuden suojaamiseksi, jotta olisi mahdollista arvioida ennalta, voidaanko tällainen siviili- tai kauppaoikeudellinen menettely käytännössä panna vireille, erityisesti mikäli kyseessä on sellaisen tallettajan pyyntö, joka on jo kärsinyt taakanjaon vaikutuksista siksi, että luottolaitos, jonne asianomainen oli tallettanut varansa, on maksukyvyttömyysmenettelyssä?

⁽¹⁾ EUVL 2013, L 287, s. 63.

⁽²⁾ EUVL 2013, L 176, s. 338.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 23.11.2016 – Enzo Di Puma v. Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Asia C-596/16)

(2017/C 063/20)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Enzo Di Puma

Vastapuoli: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin perusoikeuskirjan 50 artiklaa tulkittava siten, että kun on vahvistettu lopullisesti, että ei ole olemassa rikosoikeudellisen rikkomuksen tunnusmerkit täyttävää menettelytapaa, on kiellettyä panna vireille samoja tekoja koskevaa uutta oikeudenkäyntiä tai nostaa uutta syytettä, jonka tarkoituksena olisi määrätä seuraamuksia, jotka ovat luonteensa ja vakavuutensa vuoksi luokiteltavissa rikosoikeudellisiksi seuraamuksiksi, ilman että kansallisen tuomioistuimen olisi enää tarpeen suorittaa mitään arviointia?
- 2) Onko kansallisen tuomioistuimen arvioidessaan seuraamusten tehokkuutta, oikeasuhtaisuutta ja varoittavuutta, jotta se voisi vahvistaa, onko unionin perusoikeuskirjan 50 artiklan mukaista ne bis in idem -periaatetta loukattu, otettava huomioon direktiivissä 2014/57/EU⁽¹⁾ seuraamuksille asetetut rajoitukset?

⁽¹⁾ Markkinoiden väärinkäytöstä määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista 16.4.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/57/EU (EUVL 2014, L 173, s. 179) (markkinoiden väärinkäyttödirektiivi).